

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 12^ν/25^ν Δεκεμβρίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρὸς τὸ Τυπικὸν αὐτοῦ ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Προπατόρων καὶ ἡ ἐορτὴ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἐορταζομένην τὴν Α΄ Κυριακὴν μετὰ τὴν 11^ν Δεκεμβρίου ἢ τὴν μετ' αὐτὴν, ἡ Ἐκκλησία ἀναμνησθεῖται καὶ τιμᾷ τοὺς πρὸ Νόμου καὶ μετὰ τὸν Νόμον κατὰ σάρκα Προπάτορας τοῦ Χριστοῦ, εὐαρεστήσαντας τῷ Θεῷ, ἦτοι Ἀδάμ τὸν Προπάτορα, Ἐνώχ καὶ Νῶε, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, Μωϋσέα, Δαυὶδ καὶ Δανιήλ καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, Ζαχαρίαν καὶ Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον καὶ πλειάδα ἄλλων.

Διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἁγίων Προπατόρων εἰς τὸ Χωρίον τῶν Ποιμένων / Μπεϊτσαχούρ, ἧς προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτώλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ἐν οἷς ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, καὶ ὁ ἡγούμενος τῆς Μπετζάλλας καὶ τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος, τῶν Ἱερέων τῆς Κοινότητος ταύτης π. Ἥσσα, π. Σάββα, π. Ἰωάννου καὶ π. Γεωργίου, ψαλλόντων τῶν ψαλτῶν αὐτῆς καὶ μετεχόντων πανδήμως τῶν ἐνοριτῶν αὐτῆς, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως κ. Χάϊκ.

Εἰς τὸ ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Ἄνεκδιήγητος μὲν οὖν ἡ τοῦ Χριστοῦ γενεὰ κατὰ τὴν θεότητα, γενεαλογεῖται δὲ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ἀπόγονος ὢν ἀνθρώπων ὁ καὶ υἱὸς ἀνθρώπου γενέσθαι καταξιώσας διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον», κηρύττει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων, ἔνθα ὁ ἄγγελος Κυρίου εὐηγγελίσατο ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις χαρὰν μεγάλην καὶ ἔνθα σὺν τῷ ἀγγέλῳ «ἐγένετο πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν θεόν καὶ λεγόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Πρβλ. Λουκ. 2,10-14), ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τὴν μνήμην τῶν πρὸ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτόν «ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς», (Γεν. 12,3).

Ὅντως εἰς τὸν Ἀβραάμ, ὡς λέγει ἡ ἁγία Γραφή ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία τούτέστιν ἡ ὑπόσχεσις ὅτι, ἐπειδὴ ἤκουσε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, δι' ἑνὸς ἐκ τῶν ἀπογόνων

αὐτοῦ, τοῦ Χριστοῦ, θά εὐλογηθοῦν ὅλοι οἱ λαοί τῆς γῆς. «Καί ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τά ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς», (Γεν. 22,18). Κατά δέ τόν ψαλμωδόν: «ἔσται τό ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τούς αἰῶνας, πρό τοῦ ἡλίου διαμένει τό ὄνομα αὐτοῦ· καί ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαί τῆς γῆς, πάντα τά ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν», (Ψαλμ. 71,17). Ἡ γῆ δέ τῆς ἐπαγγελίας δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν γῆν τῆς εὐλογημένης Παλαιστίνης καί δὴ τῆς πόλεως Βηθλεέμ, ἔνθα κατά τήν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὃς ἐστι Χριστός Κύριος ἐν πόλει Δαυΐδ», (Λουκ. 2,11).

Ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ τήν μνήμην τῶν ἀγίων Προπατόρων, διά νά καταδείξῃ διά στόματος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ὅτι: «οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», (Β' Πέτρ. 1,16).

Εἰς αὐτήν ἀκριβῶς τήν μεγαλειότητα τῆς δυνάμεως καί τῆς παρουσίας ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ κατά τόν Πατέρα, καί Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου κατά τήν Μητέρα, ἀναφέρονται οἱ Προπάτορες γενικώτερον καί οἱ Προφῆται εἰδικώτερον.

Ἡ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἐκ Πνεύματος ἀγίου σάρκωσις καί ἐνανθρώπισις τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ γεγονός παγκόσμιον καί ἀνατίρρητον, μαρτυρούμενον ὑπό τῆς ἱεραῆς καί κοσμικῆς ἱστορίας ἀφ' ἐνός· ταυτοχρόνως δέ ἀποτελεῖ καί μυστήριον μέγα, μή δυνάμενον νά γίνῃ κατανοητόν ὑπό τοῦ ἀνθρωπίνου νοός, τούτέστιν τῆς ἀνθρωπίνης λογικῆς: «καί ὁμολογουμένως μέγα ἐστί τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον· θεός ἐφανέρωθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ», (Α' Τιμ. 3,16), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἀναφερόμενος εἰς τό μέγα τοῦτο μυστήριον τῆς εὐσεβείας, τῆς θείας δηλονότι οἰκονομίας, διερωτᾶται λέγων: «Πῶς γενεαλογηθήσεται ὁ ἐν ἀρχῇ ὢν καί πρός τόν Θεόν ὢν καί θεός ὢν καί Θεοῦ Λόγος καί Υἱός ὢν», (Πρβλ. Ἰωάν. 1,1) καί μήτε Πατέρα ἔχων ἑαυτοῦ προγενέστερον καί ὄνομα ἔχων μετά τοῦ Πατρός «τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα» (Φιλιπ. 2,9) καί «πάντα λόγον;»

Πράγματι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ἰησοῦς Χριστός γενεαλογεῖται κατά τήν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ φύσιν, δηλαδή τήν ἀνθρωπότητα, τήν ὁποίαν προσέλαβεν διά τήν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. «Ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ θεός ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος καί πίστει ἀληθείας», (Β' Θεσ. 2,13), λέγει ὁ σοφός Παῦλος.

Κατά δέ τόν ἐρμηνευτήν Ζιγαβηρόν, ὁ θεός Λόγος, γενόμενος ἄνθρωπος, δέν ἀπέφυγε τά «ἡμέτερα ὄνειδη», δηλαδή δέν ἐπεριφρόνησε ὠρισμένας ἀνθρώπινας ἀδυναμίας μή ἀμαρτωλάς. Ἀνέλαβε ὅλην τήν ἀνθρωπίνην φύσιν, πλήν τῆς ἀμαρτίας αὐτῆς: «Καί γάρ καί διά τοῦτο ἦλθεν ὁ Χριστός, οὐχί διά νά φύγῃ (=ἀποφύγῃ) τά ἡμέτερα ὄνειδη, ἀλλ' ἵνα δέξηται ταῦτα καί ἀνέλη (=ἀπαλλάξῃ) διά τῶν ἑαυτοῦ ἀρετῶν. Ὡς ἰατρός γάρ οὐχ ὡς κριτής παραγέγονε».

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν θεϊαν φύσιν, δηλαδή τήν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὐτή εἶναι ἀπρόσιτος καί ἀπερινόητος. «Θεόν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Ὁ μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τόν κόλπον τοῦ Πατρός ἐκεῖνος ἐξηγήσατο», (Ἰωάν. 1,18)

διδάσκει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης. «Ὁ θεός ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδέ ἰδεῖν ἀδύνατον», (Α΄ Τιμ. 6,16), κηρύττει ὁ μέγας Παῦλος. «Ὁὐ γάρ μή ἴδῃ ἄνθρωπος τό πρόσωπόν μου καί ζήσεται», (Ἐξόδ. 33,20), λέγει Κύριος. Ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ὅμως οἱ τελειωθέντες ὄψονται Αὐτόν. «Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοί τόν θεόν ὄψονται», (Ματθ. 5,8), λέγει πάλιν Κύριος.

Εἰς τοῦτο καλούμεθα καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἵνα καθαρίσωμεν τάς καρδίας ἡμῶν καί ἀξίως προσέλθωμεν καί προσκυνήσωμεν τόν γεννηθέντα Χριστόν, ὁ ὁποῖος «ἀπέστειλε τόν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα», (Λουκ. 14,17) ὡς ἠκούσαμεν εἰς τό σημερινόν Εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα.

Ἐρμηνεύων τούς ἀνωτέρω τούτους λόγους, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἡτοίμασε γάρ τοῖς ἐπί γῆς ὁ θεός καί Πατήρ ἐν Χριστῷ, τά δέ αὐτοῦ τῷ κόσμῳ δεδωρημένα ἀγαθά, ἀμαρτιῶν ἀπόθεσιν, Πνεύματος Ἁγίου μέθεξιν, υἰοθεσίας λαμπρότητα, βασιλείαν οὐρανῶν». Ὁ δέ ἱερώτατος Παῦλος λέγει: «ὅτε δέ ἤλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεός τόν υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τούς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4, 4-5).

Ἀκούσωμεν καί τοῦ ὑμνωδοῦ βοῶντος: «θεός ὢν εἰρήνης, Πατήρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τόν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας πρός φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμεν σε φιλόανθρωπε».

Τόν Ἄγγελον τοῦτον τῆς Μεγάλης Βουλῆς τοῦ θεοῦ Πατρός, τόν φωτισμόν δηλονότι τῆς θεογνωσίας (Ἐφ. 2,14), τόν Σωτήρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ὁποῖον προητοίμασαν οἱ Προπάτορες καί προκατήγγειλον οἱ Προφῆται, σπεύσωμεν καί προφθάσωμεν καί ἡμεῖς ἐν μετανοίᾳ, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης θεοτόκου Μαρίας καί ταῖς ἰκεσίαις τοῦ σήμερον ἑορταζομένου ἁγίου Πατρός ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ, τύχωμεν τῆς πνευματικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως ἀφ' ἑνός καί τῆς σωματικῆς ἀνακαινίσεως ἀφ' ἑτέρου. Ἀμήν. Ἐτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα».

Ἠκολούθησε παρέλασις τῶν Σωμάτων τῶν Προσκόπων καί δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον, εἰς τήν ὁποίαν καί πάλιν προσεφώνησεν ἡ Α.Θ.Μ. διά στόματος τοῦ ἑφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἦσσα Μοῦσλεχ ὡς ἔπεται:

«Ἴδού δὴ τι καλόν ἢ τι τερπνόν ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπί τό αὐτό», (Ψαλμ. 132,1), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἐντιμότατε κ. Δήμαρχε,

Πρόεδρε καί τίμια μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου,

Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Κύριοι καί κυρίαί,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἐόρτιος μνήμη τῶν ἁγίων Προπατόρων ἀποτελεῖ τό προμήνυμα τῆς

μεγάλης έορτής τών Χριστουγέννων.

Τό ὄντως χαρμόσυνον καί παγκόσμιον τοῦτο γεγονός τών Χριστουγέννων δηλονότι, έπεσκίασε πρός στιγμήν ὁ τραγικός καί αἰφνίδιος θάνατος δύο ἀθῶν καί ἀγγελικῶν νηπίων, ἀδελφῶν τῆς ἀγιογραφικῆς ὑμῶν πόλεως τών ἀγραυλούντων Ποιμένων. Καί ὁ μέν ψαλμῶδός λέγει «Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει» (Ψαλμ. 102, 15) ὁ δέ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός λέγει: «Ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ Ζωή, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τόν αἰῶνα», (Ἰωάν. 11, 25-26).

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναγέννησιν ἡμῶν τῶν πιστευόντων καί εἰς τήν ἀνάστασιν αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βεβαίαν ἐγγύησιν ὅτι ἡ ἐλπίς ἡμῶν δέν θά διαψευσθῇ, ἀλλά θά ἀναστηθῶμεν καί ἡμεῖς, ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος λέγων: «εὐλόγητός ὁ θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατά τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καί ἀμίαντον καί ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς», (Α' Πέτρ. 1, 3-4).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί δὴ τό Roum Orthodox Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ τήν φυσικήν καί πνευματικήν Κιβωτόν, ἡ ὁποία διά μέσου τῶν αἰῶνων διεφύλαττε καί ἐξακολουθεῖ νά διαφυλάσῃ τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς γενικώτερον καί τῆς Ἁγίας Γῆς εἰδικώτερον. Ἡ ἐκ τῆς κατοικικῆς καταστάσεως δημιουργηθεῖσα πολιτική καί κοινωνική κρίσις καί αἱ συνέπειαι αὐτῆς, ἡ ἀβεβαιότης καί τό ἀδιέξοδον ἀρκοῦν νά καταδείξουν ὅτι τό Ρωμαιορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εἶναι ὁ μοναδικός θεσμός, ὁ ὁποῖος ἐγγυᾶται ὄχι μόνον τήν θρησκευτικήν ἀλλά καί τήν πολιτισμικήν ταυτότητα τῶν ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ διαβιούντων ἐνταῦθα Χριστιανῶν.

Ἀξιοσημεῖωτον ἐν προκειμένῳ εἶναι τό γεγονός ὅτι τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκκλησιαστική καί πνευματική δικαιοδοσία περιλαμβάνει τό κράτος τῆς Παλαιστίνης, τήν Λωρίδα τῆς Γάζης, τό Χασιμητικόν Βασίλειον τῆς Ἰορδανίας, τό Ἐμιράτον τοῦ Qatar καί τό Ἰσραηλινόν κράτος, ἀποτελεῖ ἀφ' ἑνός μέν τό σημεῖον ἀναφορᾶς, τούτέστιν τό ἀνήκειν ἀλλά καί «τήν ἐνότητα τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν σῶμα καί ἐν πνεῦμα, καθὼς καί ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν», (Ἐφ. 4, 3-1) κατά τόν θεῖον Παῦλον.

Θέλομεν νά διαβεβαιώσωμεν ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων οὐδέποτε ἔπαυσε νά μεριμνᾷ τόσον διά τήν προστασίαν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί τῆς ἐπ' αὐτῶν τελουμένης θείας λατρείας, ὅσον καί διά τās ποικίλας ἀνάγκας τοῦ εὐλαβοῦς ποιμνίου αὐτοῦ: «Αἰτεῖτε, καί δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καί εὐρήσετε, κρούετε, καί ἀνοιγήσεται ὑμῖν», (Ματθ. 7,7), λέγει Κύριος. «Οὐχ ἦττον ὅμως πάντα εὐσημῶνως καί κατά τάξιν γινέσθω» (Α' Κορ. 14, 40), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἐν κατακλείδι εὐχόμεθα εὐλογημένα Χριστούγεννα εἰς πάντας ὑμᾶς εἰς δέ τούς ἐκ τῆς μεγάλης θλίψεως δοκιμαζομένους γονεῖς τῶν ἀτυχῶς καί ἀδίκως κοιμηθέντων ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῶν τέκνων αὐτῶν ἐφράζομεν τά βαθύτατα συλλυπητήρια ἡμῶν διαβεβαιούμενοι αὐτούς ὅτι «εἶτε πάσχει ἕνα μέλος, συμπάσχει πάντα τά μέλη», (Α' Κορ. 12, 26). Κύριος ὁ θεός ἀναπαύσοι εἰς τās Πατρικάς Αὐτοῦ ἀγκάλας τούς μεταστάντας νηπίους ἀγγέλους. Ἀμήν».

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας